[2022] 4 எஸ்.சி.ஆர். 190

கே. ஸ்ரீனிவாசப்பா & பிறர்

எதிர்

எம்.மல்லம்மா & பிறர்

(உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 3486–3488/2022)

மே 18, 2022

முன்னிலை

[மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எம்.ஆர். ஷா

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திருமதி. பி.வி. நாகரத்னா]

உரிமையியல் நடைமுறை சட்டம், 1908: கட்டளை XXIII விதி 3 – வழக்கின் சமரசம் – வழக்கின் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினர்களுக்கிடையே மக்கள் நீதிமன்றத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட சமரசம் – அதற்கு எதிராக தாக்கல் செய்யப்பட்ட நீதிப்பேராணை மனுக்களில் உயர் நீதிமன்றத்தால் மேற்படி உத்தரவு திரும்பப் பெறப்பட்டது – நிலைத்தன்மை – தீர்வு : நீதிப்பேராணை நீதிமன்றம் எந்த காரணமும் இல்லாமல், சாதாரணமாக மக்கள் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை ரத்து செய்ய

முடியாது – பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு சமரசத்தை திரும்ப பெறுவதற்கு வலுவான காரணங்கள் தேவை – சமரசம் இறுதியில் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையாக மாறுகிறது, இது தீர்ப்பாணையைப் போலவே அமல்படுத்தப்படலாம் மற்றும் அத்தகைய தீர்ப்பாணை தரப்பினர்களுக்கு இறுதியானதாகவும் கட்டுப்படுத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கும் – மக்கள் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணைக்கு எதிராக நீதிப்பேராணை மனு, சமரச தீர்ப்பாணையை பெறுவதில் மோசடி நடந்ததாக கூறப்படும் குற்றச்சாட்டின் பேரில் மட்டுமே தாக்கல் செய்யப்படலாம் – சமரச தீர்ப்பாணையின் விதிமுறைகளை, மோசடி குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படாத வரை தவிர்க்க முடியாது – ஆட்சேபித்தவர்கள் தரப்பில் மோசடி நடந்ததற்கான முடிவான சாட்சியம் இல்லாத நிலையில், உயர் நீதிமன்றம் சமரச தீர்ப்பாணையை ரத்து செய்திருக்கக் கூடாது – மக்கள் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவில் உள்ள கண்டறிதல்கள் குறித்த விவாதத்திற்குள் நுழையாமல் அதை ரத்து செய்த உயர் நீதிமன்றத்தின் முடிவை ஏற்க முடியாது – உயர் நீதிமன்றத்தின் அத்தகைய முடிவு தரப்பினர்களுக்கிடையேயான சமரசம் அல்லது ஒப்புதலின் அடிப்படையிலான உத்தரவுகளின் புனிதத்தன்மை மற்றும் இறுதித்தன்மையை பாதுகாக்கும் கோட்பாட்டிற்கு எதிரானது – உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு ரத்து செய்யப்பட்டு மக்கள் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு மீண்டும் நிலைநாட்டப்படுகிறது – சட்டப் பணிகள் ஆணையக் குழு சட்டம், 1987 – பிரிவு 21.

மேல்முறையீடுகளை அனுமதித்து இந்நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்வு செய்தது.

தீர்வு: 1.1 மக்கள் நீதிமன்றத்தால் சமரச விதிமுறைகள் பதிவு செய்யப்பட்ட உத்தரவை ரத்து செய்த உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பில் எந்த காரணங்களும் முன்வைக்கப்படவில்லை. பதிவு செய்யப்பட்ட சமரசத்தை திரும்பப் பெற வலுவான காரணங்கள் தேவைப்படும். ஏனெனில், ஒரு சமரசம் இறுதியில் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையாக மாறுகிறது, இது வழக்கின் தீர்ப்பின் பேரில் பிறப்பிக்கப்படும் தீர்ப்பாணையைப் போலவே அமல்படுத்தப்படலாம். இது மக்கள் நீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்படும் சமரசத்திற்கும் பொருந்தும் என்பது உண்மையாகும். சட்டப் பணிகள் ஆணையக் குழுக்கள் சட்டம், 1987–ன் பிரிவு 21 மக்கள் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையை உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணைக்கு சமமாக்குகிறது மற்றும் மக்கள் நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்படும் சமரச தீர்ப்பாணைக்கு இறுதித்தன்மையை அளிக்கிறது. மக்கள் நீதிமன்றம் சமத்துவம் மற்றும் இயற்கை நீதி கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றி, தரப்பினர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட சமரசத்தின் அடிப்படையில் வழக்குகளை தீர்க்கும்போது, அத்தகைய ஒவ்வொரு தீர்ப்பாணையும் உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையாக கருதப்படும் மற்றும் அத்தகைய தீர்ப்பாணை தரப்பினர்களுக்கு இறுதியானதாகவும்

கட்டுப்படுத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கும். [பத்திகள் 27, 28][202–எச்; 203–ஏ–பி, இ–எஃப்]

1.2 மக்கள் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணைக்கு எதிராக நீதிப்பேராணை மனு அனுமதிக்கப்படும், குறிப்பாக அத்தகைய நீதிப்பேராணை மனு சமரச தீர்ப்பாணையை பெறுவதில் மோசடி நடந்ததாக குற்றம்சாட்டி தாக்கல் செய்யப்படும்போது, ஆயினும் நீதிப்பேராணை நீதிமன்றம் எந்த காரணமும் இல்லாமல், சாதாரணமாக மக்கள் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை ரத்து செய்ய முடியாது. அத்தகைய தீர்ப்பாணையில் பதிவு செய்யப்பட்ட பொருண்மைகள் மோசடியாக பெறப்பட்டவை என நிரூபிக்காமல் மக்கள் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையை மாற்றவோ ரத்து செய்யவோ முடியாது. [பத்தி 29][203–ஜி]

1.3 *"cessante ratione legis cessat ipsa lex"* என்ற லத்தீன் பழமொழியின் பொருள் "பகுத்தறிவு என்பது சட்டத்தின் ஆன்மா, எனவே எந்தவொரு குறிப்பிட்ட சட்டத்தின் காரணம் முடிவடைகிறதோ, அந்த சட்டமும் அவ்வாறே முடிவடைகிறது" என்பதாகும். ஒரு நீதிமன்றம் அல்லது நீதித்துறை அதிகாரம் பெற்ற ஆணையம் எடுக்கும் ஒரு முடிவுக்கு காரணங்களை கூற வேண்டிய கடமை உள்ளது. [பத்தி 30–31][204–ஏ–பி]

ஸ்ரீ அட்மர் மடத்தின் எச்.எச். ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி எதிர் ஆணையர், இந்து சமயம் மற்றும் அறநிலையத் துறை **(1979) 4 எஸ்.சி.சி 642 : [1980] 1 எஸ்.சி.ஆர் 368**; க்ராந்தி அசோசியேட்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் & பிறர் எதிர் மசூத் அகமத் கான் & பிறர் **(2010) 9 எஸ்.சி.சி 496 : [2010] 10 எஸ்.சி.ஆர் 1070** – மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.

1.4 மக்கள் குறைதீர் நீதிமன்றம், தனது 07 ஜூலை, 2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணையில், சமரச மனுவின் உள்ளடக்கங்கள் கன்னட மொழியில் வாசித்து விளக்கப்பட்ட பின்னர், அவை உண்மையானவை மற்றும் சரியானவை என்று தரப்பினர்கள் ஒப்புக்கொண்டதாக பதிவு செய்தது. மேலும், வாதி எண் 1, தனது இரு சிறார் குழந்தைகளின் பங்குகளை பாதுகாக்கும் பொருட்டு, அவர்களின் சார்பாகவும் நலனுக்காகவும் சமரசத்தை மேற்கொண்டார் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. சமரச விதிமுறைகள் வாதி எண் 1–ன் சிறார் குழந்தைகளின் நலன்களை பாதுகாக்கும் என்பதை அங்கீகரித்து மக்கள் குறைதீர் நீதிமன்றம் இதனை அனுமதித்தது. இந்த வழக்கில் வாதி எண் 1 தரப்பில் எந்த ஆட்சேபனையும் எழுப்பப்படவில்லை. மக்கள் குறைதீர் நீதிமன்றம், தனது 27 ஏப்ரல் 2013 தேதியிட்ட உத்தரவில், பிரதிவாதிகளுக்கு எதிராக வாதி எண் 4–6 எழுப்பிய மோசடி குற்றச்சாட்டுகளை நிராகரித்து, 07 ஜூலை 2012 அன்று மக்கள் குறைதீர் நீதிமன்றம் முன்பாக இவர்களில் யாரும் ஏன் எந்த

ஆட்சேபனையும் எழுப்பவில்லை என்பதற்கு வாதி எண் 4–6 எந்த விளக்கமும் அளிக்கவில்லை என பதிவு செய்தது. மேலும், சமரச விதிமுறைகளின்படி பெருந்தொகையை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர், வாதி எண் 4–6, அதன் விதிமுறைகளிலிருந்து விலக முடியாது என்றும் கவனிக்கப்பட்டது. சமரச விதிமுறைகளின்படி, ரூ.30,00,000/– (ரூபாய் முப்பது லட்சம்) வீதம் பெறவில்லை என்பது வாதி எண் 4–6 ஆகியோரின் வழக்கு அல்ல. மேலும், அத்தொகை முழுவதுமாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ பிரதிவாதிகளுக்கு திருப்பி அளிக்கப்பட்டது என்பதும் அவர்களின் வாதம் அல்ல. வாதி எண் 4, மக்கள் குறைதீர் நீதிமன்றத்தில் 07 ஜூலை, 2012 அன்று நடத்தப்பட்ட விசாரணைகளில் ஒரு சமரசம் தொடர்பானது என்பதை அறிந்ததும், தான் உத்தரவு தாளில் கையொப்பமிடவில்லை என்று கூறினாலும், அன்றைய தேதியில் சமரச மனுவில் தனது கையொப்பம் மோசடியாக பெறப்பட்டது என்பதை ஏன் மக்கள் குறைதீர் நீதிமன்றத்திடம் தெரிவிக்கவில்லை என்பதற்கு எந்த விளக்கமும் அளிக்காமல் தவறிவிட்டார். வாதி எண் 4–6, மக்கள் குறைதீர் நீதிமன்றத்தில் 07 ஜூலை 2012 அன்று, சமரச மனுவின் உள்ளடக்கங்கள் கன்னடத்தில் வாசித்து விளக்கப்பட்டபோது அவை உண்மையானவை மற்றும் சரியானவை என அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். மற்ற வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களில் தங்களது உரிமைகள், பட்டயம் மற்றும் நலன்களை கைவிடுவதற்கு பதிலாக சமரச மனுவில் குறிப்பிட்டபடி தலா

ரூ.30,00,000/– (ரூபாய் முப்பது லட்சம்) பெற்றுக்கொண்டதாக வாதி எண் 4–6 குறிப்பாக ஒப்புக்கொண்டனர். உண்மையில் வாதி எண் 4–6 வரையிலான அவர்களின் கையொப்பங்கள் மோசடியாக பெறப்பட்டிருந்தால், சமரச விதிமுறைகளின்படி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தலா ரூ.30,00,000/– (ரூபாய் முப்பது லட்சம்) திருப்பி அளித்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாததால், சமரச மனுவில் தங்களது கையொப்பங்களை பெறும் நோக்கத்துடன் பிரதிவாதிகள் எந்த மோசடியும் அவர்கள் மீது மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை வாதி எண் 4–6 நிரூபிக்கத் தவறிவிட்டனர். வாதுரையை பரிசீலிக்கையில், வழக்கு அட்டவணை சொத்தில் வெவ்வேறு மதிப்பீடுகளைக் கொண்ட 13 இனங்கள் இருந்ததாகவும், எனவே வாதிகள் ஒட்டுமொத்த வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களில் தங்களது பங்குகளை பெற்றிருப்பார்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனினும், வாதி எண் 4–6, அனைத்து வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களிலும் தங்களது உரிமை, பட்டயம் மற்றும் நலன்களை விட்டுக்கொடுத்து தலா ரூ.30 லட்சம் தொகையை பெற்றுக்கொண்டனர். வழக்கு இனங்களுக்கான பண பங்கை பெற்றுக்கொண்ட வாதிகள், அனைத்து வழக்கு இனங்களிலும் தங்களது உரிமை, பட்டயம் மற்றும் நலன்களை விட்டுக் கொடுக்க முடிவு செய்தனர். உயர் நீதிமன்றத்தின் தனி நீதிபதி, தமது எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பில், மக்கள் குறைதீர் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணையை ரத்து செய்வது தொடர்பாக மேற்கண்ட வழக்கு

சங்கதிகளை கருத்தில் கொள்ளவில்லை. மக்கள் குறைதீர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு எதிராக வாதி எண் 4–6 எழுப்பிய ஆட்சேபனைகள் நிராகரிக்கப்பட்டதற்கு 27 ஏப்ரல் 2013 தேதியிட்ட உத்தரவில் கொடுக்கப்பட்ட காரணங்களையும் தனி நீதிபதி பரிசீலிக்கவில்லை. [பத்தி 32][205–ஜி–எச்; 206–ஏ–எச்; 207–ஏ–டி]

1.5 ஒரு ஒப்பந்தத்தின் ஒரு தரப்பினர் மீது மோசடி குற்றச்சாட்டு எழுப்பப்படும்போது, ஒரு தரப்பினரை ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட தூண்டுவதற்காக அவர் மீது மோசடி செய்யப்பட்டது என்ற அடிப்படையில் ஒப்பந்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக மேற்கூறிய குற்றச்சாட்டு கண்டிப்பாக நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். அதேபோல, மோசடி குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படாத வரை சமரச தீர்ப்பாணையின் விதிமுறைகளையும் தவிர்க்க முடியாது. ஆட்சேபித்தவர்கள் தரப்பில் மோசடி நடந்ததற்கான உறுதியான சாட்சியம் எதுவும் இல்லாத நிலையில், தற்போதைய வழக்கில் உயர் நீதிமன்றம் சமரச தீர்ப்பாணையை ரத்து செய்திருக்கக் கூடாது. [பத்தி 35][208–ஏ–பி]

1.6 தரப்பினர்களுக்கிடையே சமரசம் பதிவு செய்யப்பட்ட மக்கள் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை ரத்து செய்வதற்கான உயர் நீதிமன்றத்தின் முடிவை நியாயப்படுத்த எந்த காரணமும் உருவாக்கப்படவில்லை. அத்தகைய உத்தரவில் உள்ள கண்டறிதல்கள் குறித்த விவாதத்திற்குள் நுழையாமல் மக்கள்

நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை ரத்து செய்த உயர் நீதிமன்றத்தின் முடிவை ஏற்க முடியாது. உயர் நீதிமன்றத்தின் அத்தகைய முடிவு, தரப்பினர்களுக்கிடையேயான சமரசம் அல்லது இணக்கத்தின் அடிப்படையிலான உத்தரவுகளின் புனிதத்தன்மை மற்றும் இறுதித்தன்மையை பாதுகாக்க முற்படும் நிலைநாட்டப்பட்ட சட்டக் கோட்பாடுகளுக்கு முரணானது. எனவே, உயர் நீதிமன்றத்தின் எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பு ரத்து செய்யப்பட்டு, வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரிடையே ஏற்பட்ட சமரசம் பதிவு செய்யப்பட்ட மக்கள் குறைதீர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு மீண்டும் நிலைநாட்டப்படுகிறது. [பத்தி 36, 37][208–சி–ஈ]

திருமதி. சவர்னி எதிர் திருமதி. இந்தர் கௌர் & பிறர் **[(1996) 6 எஸ்.சி.சி 223];** ரூபி சேல்ஸ் & சர்வீசஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் **[(1994) 1 எஸ்.சி.சி 531] ; [1993] 3 சப்ளி. எஸ்சிஆர் 473** ; புஷ்பா தேவி பகத் (இறந்தவர்) அவர்களின் வாரிசுதாரர் சாத்னா ராய் எதிர் ராஜிந்தர் சிங் & பிறர் **[(2006) 5 எஸ்.சி.சி 566] : [2006] 3 சப்ளி. எஸ்சிஆர் 370 – குறிப்பிடப்பட்டது.**

<u>வழக்கின் சட்டக் குறிப்பு</u>

[1996] 5 எஸ்.சி.ஆர் 165	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 17
[1980] 1 எஸ்.சி.ஆர் 368	சார்ந்திருந்ததும்	பத்தி 30
[2010] 10 எஸ்.சி.ஆர் 1070	சார்ந்திருந்ததும்	பத்தி 31
[1993] 3 எஸ்.சி.ஆர் 473	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 33
[2006] 3 எஸ்.சி.ஆர் 370	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 34

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு : உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்கள். 3486-3488/2022.

பெங்களூருவில் உள்ள கர்நாடக உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிப்பேராணை மனு எண்கள் 20607-09/2013-ல் 17.04.2015 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து.

திருமதி. பிரித்தா ஸ்ரீகுமார், அனிருத் கோடேட்டி, அபினவ் ரமணந்த் ஆகியோர் மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான வழக்குரைஞர்கள்.

திருமதி மஞ்சு ஜெட்லி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக வழக்குரைஞர்.

இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரையானது மாண்புமிகு நீதிபதி திருமதி. நாகரத்னா அவர்களால் பகரப்பட்டது.

1. இந்த மேல்முறையீடுகள் பெங்களூருவில் உள்ள கர்நாடக உயர் நீதிமன்றத்தின் 17 ஏப்ரல் 2015 தேதியிட்ட நீதிப்பேராணை மனு எண்கள் 20607, 20608 மற்றும் 20609/2013-ல் பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவை எதிர்த்துள்ளன. பெங்களூரு கிராமப்புற மாவட்ட உரிமையியல் நீதிமன்ற நடுவர் (இளநிலை பிரிவு) முன் வாதி எண்கள் 1 முதல் 6 வரை தொடர்ந்த அசல் வழக்கு எண் 876/2004-ல் பங்கு பிரிவினை மற்றும் தனி உடைமை கோரி தொடரப்பட்ட வழக்கின் தரப்பினர்களுக்கிடையே மக்கள் குறைதீர் நீதிமன்றத்தால் 7 ஜூலை 2012 அன்று பதிவு செய்யப்பட்ட சமரசத்தை திரும்பப் பெறக் கோரி வாதி எண்கள் 4 முதல் 6 வரை தாக்கல் செய்த நீதிப்பேராணை மனுக்களை உயர் நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்தது.

2. வசதிக்காக, அசல் வழக்கு எண் 876/2004-ல் உள்ள தரப்பினர்களின் தரவரிசை மற்றும் நிலைக்கு ஏற்ப அவர்களை குறிப்பிடுவோம்.

3. சுருக்கமாக கூறினால், தற்போதைய மேல்முறையீட்டிற்கு வழிவகுத்த சங்கதிகள்: வாதி எண்கள் 1, 4, 5, 6 மற்றும் பிரதிவாதி எண்கள் 2 முதல் 5 வரை உள்ளவர்கள் எம். கிருஷ்ணப்பா மற்றும்

எம். மல்லம்மா (பிரதிவாதி எண் 1) ஆகியோரின் குழந்தைகள். வாதி எண்கள் 2 மற்றும் 3 ஆகியோர் வாதி எண் 1–ஆன கே. தேவராஜின் மகன்கள். வாதிகள் பங்கு பிரிவினை மற்றும் தனி உடைமை கோரி அசல் வழக்கு 876/2004–ஐ பெங்களூரு கிராமப்புற மாவட்ட உரிமையியல் நீதிமன்ற நடுவர் (கனிஷ்ட பிரிவு) முன் தொடர்ந்தனர். வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்கள் எம். கிருஷ்ணப்பாவால் வாங்கப்பட்டவை என்றும், அவர் இறக்கும் வரை வாதிகள் மற்றும் பிரதிவாதிகளின் கூட்டு உடைமை மற்றும் அனுபவத்தில் இருந்தன என்றும் கூறினர். எம். கிருஷ்ணப்பாவின் மரணத்திற்குப் பிறகு, பிரதிவாதி எண் 1 வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களை கைவசம் வைத்திருந்து, வாதிகளின் நலன்களுக்கு பாதகமான முறையில் செயல்பட்டு, பங்கு பிரிவினை செய்து ஒவ்வொரு தரப்பினரின் உரிமைகளையும் நிர்ணயிக்காமல் சொத்துக்களை விற்க முயற்சித்ததாக கூறப்பட்டது. சொத்துக்களை பங்கு பிரிவினை செய்யக் கோரிய வாதிகளின் கோரிக்கைகளுக்கு, பிரதிவாதிகள் சொத்துக்களை விற்றுவிடுவதாக மிரட்டல் விடுத்தனர்.

மேற்கூறிய கூற்றுக்களுடன் வாதிகள் வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களில் தங்கள் பங்குகளின் பிரிவினை மற்றும் தனி உடைமையை கோரினர்.

4. வழக்கு நிலுவையில் இருக்கும்போது, 30 ஜூன் 2012 அன்று, வாதிகள் மற்றும் பிரதிவாதிகள் கூட்டாக உரிமையியல் நடைமுறை சட்டம், 1908–ன் (இனி "உரிமையியல் நடைமுறை சட்டம்" என சுருக்கமாக குறிப்பிடப்படும்) கட்டளை XXIII விதி 3–ன் கீழ் விசாரணை நீதிமன்றத்தில் சமரச மனு தாக்கல் செய்தனர். உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களின் தலையீட்டால் பங்கு பிரிவினை தொடர்பான அவர்களது சர்ச்சைகளில் மத்தியஸ்தம் செய்யப்பட்டு, தங்களுக்கிடையேயான சர்ச்சைகளை பின்வரும் முறையில் தீர்த்துக்கொண்டதாக அதில் கூறப்பட்டது:

i. வாதிகள் வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்கள் தொடர்பான தங்களது உரிமை, பங்கு, நலன் மற்றும் கோரிக்கைகளை விட்டுக்கொடுப்பதாகவும், அதனைக் கருத்தில் கொண்டு, அதற்கு பதிலாக பிரதிவாதிகள் வாதிகளுக்கு பின்வரும் தொகைகளை வழங்கியுள்ளனர்:

அ) கே. தேவராஜ், வாதி எண் 1–க்கு ரூ.1,10,00,000/– (ஒரு கோடி பத்து லட்சம் ரூபாய்) வழங்கப்பட்டது.

ஆ) கே. சுகுணம்மா, வாதி எண் 4–க்கு இரண்டு காசோலைகள் மூலம் ரூ.2,50,000/– (இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்) மற்றும் ரூ.27,50,000/– (இருபத்தேழு

லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்) ஆக மொத்தம் ரூ.30,00,000/– (முப்பது லட்சம் ரூபாய்) வழங்கப்பட்டது.

இ) கே. சாந்தம்மா, வாதி எண் 5–க்கு இரண்டு காசோலைகள் மூலம் ரூ.2,50,000/– (இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்) மற்றும் ரூ.27,50,000/– (இருபத்தேழு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்) ஆக மொத்தம் ரூ.30,00,000/– (முப்பது லட்சம் ரூபாய்) வழங்கப்பட்டது.

ஈ) கே. கீதா, வாதி எண் 6–க்கு இரண்டு காசோலைகள் மூலம் ரூ.2,50,000/– (இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்) மற்றும் ரூ.27,50,000/– (இருபத்தேழு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்) ஆக மொத்தம் ரூ.30,00,000/– (முப்பது லட்சம் ரூபாய்) வழங்கப்பட்டது.

உ) மல்லம்மா, பிரதிவாதி எண் 1–க்கு ரூ.4,00,000/– (நான்கு லட்சம் ரூபாய்) வழங்கப்பட்டது.

ii. பிரதிவாதிகள் கூட்டாகவும் தனித்தனியாகவும் வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களின் மீது முழு உரிமை, பங்கு மற்றும் நலன்களை அனுபவிக்க உரிமை பெறுவார்கள்.

iii. பிரதிவாதி எண்கள் 2 முதல் 5 வரை, வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களுக்கான உரிமை சான்றுகள், உரிமை மாற்றம் மற்றும் உரிமைப் பதிவுகளை தங்கள் பெயரில் மாற்றிக்கொள்ள உரிமை பெறுவார்கள்.

iv. வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்கள் பிரதிவாதி எண்கள் 2 முதல் 5 வரையிலான நபர்களால் தக்க வைத்துக்கொள்ளப்படும், அவர்கள் தங்களுக்குள் பிரிவினை செய்துகொள்ளும் வரை அதன் கூட்டு உரிமையாளர்களாக இருப்பார்கள். இதுவரை வாதிகள் உரிமை சொத்தின் மீது அக்கறை கொண்டிருந்த நிலையில், பிரதிவாதிகள் எண்கள் 2 முதல் 5 வரைலானவர்களுக்கு ஆதரவாக அந்த சொத்தானது மாற்றப்பட இருப்பதால், அச்சொத்துக்களைப் பொறுத்தவரை வாதிகள் பங்கு பிரிவினைக்கு உரிமை பெற முடியாது.

v. வாதிகள் தாங்களாகவோ தங்கள் வாரிசுகள் அல்லது வாரிசு உரிமையாளர்கள் மூலமாகவோ வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்கள் மீதான தங்களது உரிமை, பங்கு மற்றும் நலன்கள் தொடர்பாக எந்த நடவடிக்கையும் அல்லது வழக்கு நடவடிக்கையும் தொடங்க மாட்டோம் என உறுதியளிக்கின்றனர்.

vi. வாதி எண் 1 இன் சார்பாகவும், அவரது இரண்டு சிறார் குழந்தைகளின் சார்பாகவும், அவர்களது பங்குகளை பாதுகாக்கும் பொருட்டு அவரால் சமரசம் செய்யப்பட்டது.

5. 26 ஜூன் 2012 அன்று, வாதி எண் 4 மேலே விவரித்தபடி வாதிகள் மற்றும் பிரதிவாதிகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட சமரசத்தின் ஒரு பகுதியாக தனக்கு கிடைத்த இரண்டு காசோலைகளை பணமாக்கிக் கொண்டார்.

6. தரப்பினர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட பரஸ்பர சமரசத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, விசாரணை நீதிமன்றம் வழக்கை மக்கள் குறைத்தீர் நீதிமன்றத்திற்கு பரிந்துரைத்தது. தரப்பினர்களை கேட்டறிந்த பிறகு, மக்கள் நீதிமன்றம் 07 ஜூலை 2012 அன்று உத்தரவு பிறப்பித்து, அதன் முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சமரச குறிப்பின் விதிமுறைகளின்படி, பங்கு பிரிவினை மற்றும் தனி உடைமைக்கான வழக்கில் தீர்ப்பாணை வழங்கியது. மக்கள் நீதிமன்றம் பின்வரும் கண்டறிதல்களை பதிவு செய்தது:

i. சர்ச்சையில் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து தரப்பினரும் வழக்கு அட்டவணை சொத்தின் பங்கு பிரிவினை தொடர்பான சர்ச்சையை சமரச குறிப்பாணையின் விதிமுறைகளின்படி சுமுகமாக தீர்த்துக்கொள்ள ஒப்புக்கொண்டனர்;

ii. சமரசத்தின் விதிமுறைகள் தரப்பினர்களுக்கு அவர்களது வழக்குரைஞர்களின் முன்னிலையில் அவர்களுக்கு தெரிந்த மொழியில் வாசித்து அவர்களுக்கு புரியும் வகையில் விளக்கப்பட்டன. மேலும் தரப்பினர்கள் அவை உண்மையானவை மற்றும் சரியானவை என ஒப்புக்கொண்டனர்;

iii. சமரசமானது, வாதி எண் 1–ன் சிறார் குழந்தைகளுக்கு சாதகமாக இருந்ததால், அவர் சார்பாக சமரசம் செய்ய அவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மேற்கூறிய கண்டறிதல்களின் அடிப்படையில், உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம் கட்டளை XXXII விதி 3–ன் கீழ் தரப்பினர்கள் தாக்கல் செய்த விண்ணப்பம் மனு அனுமதிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

7. இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு, 09 ஜூலை 2012 அன்று, வாதி எண்கள் 4–6 மட்டும் மக்கள் நீதிமன்றத்தில் பிரமாண பத்திரம் தாக்கல் செய்து, பிரதிவாதிகள் தங்கள் மீது மோசடி செய்து சமரச விதிமுறைகளுக்கான தங்களது ஒப்புதலைப் பெறுவதற்காக தவறாக வழிநடத்தியதாக கூறினர்.

8. மக்கள் நீதிமன்றம், வாதி எண்கள் 4–6 சமர்ப்பித்த பிரமாண பத்திரத்தை பரிசீலித்து, 13 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், தரப்பினர்களின் சமரசத்தை பதிவு செய்த உத்தரவை ரத்து செய்யக்கோரிய கோரிக்கையை நிராகரித்தது. அனைத்து தரப்பினர்களின் சம்மதத்தையும் முறையாக பதிவு செய்த பிறகே சமரச உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது என்பதால், சமரசத்தை ரத்து செய்யக்கோரும் கோரிக்கையை ஏற்க முடியாது என மக்கள் நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது.

9. மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 13 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்ட வாதி எண் 4, நீதிப்பேராணை மனு எண் 25989/2012–ஐ கர்நாடக உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்து, தரப்பினர்களின் சமரசத்தை பதிவு செய்த மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவை ரத்து செய்யக்கோரி மற்ற விஷயங்களுடன் வேண்டுகோள் விடுத்தார். வாதி எண் 4, விசாரணை நீதிமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டு பின்னர் மக்கள் நீதிமன்றத்திற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட சமரச மனுவில் கையெழுத்திட்டிருந்தாலும், சமரச மனுவின் விதிமுறைகளின்படி தயாரிக்கப்பட்ட 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவு தாளில் தான் கையெழுத்திடவில்லை என உயர் நீதிமன்றத்தின் தனி நீதிபதி முன் சமர்ப்பித்தார். பிரதிவாதிகள் செய்த மோசடியின் விளைவாகவே சமரச மனுவில் வாதி எண் 4 கையெழுத்திட்டதாக கூறப்பட்டது.

10. பிரதிவாதிகள் தரப்பில் மோசடி நடந்ததாக கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையில், உயர் நீதிமன்றம் 24 ஜனவரி 2013 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் நீதிப்பேராணை மனு எண் 25989/2012-ஐ தள்ளுபடி செய்து, இந்த வழக்கினை பெங்களூரு உரிமையியல் நீதிமன்ற நடுவர் (இளநிலை பிரிவு)-க்கு திருப்பி அனுப்பி, பிரதிவாதிகளுக்கு எதிராக கூறப்பட்ட மோசடி குற்றச்சாட்டு குறித்து விசாரணை நடத்தி கண்டறிதல் பதிவு செய்ய மக்கள் நீதிமன்றத்திற்கு பரிந்துரைக்குமாறு உத்தரவிட்டது. மக்கள் நீதிமன்றம் அத்தகைய நடவடிக்கையை மூன்று மாத காலத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும் என உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது.

11. 24 ஜனவரி 2013 தேதியிட்ட உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவுகளின்படி, இந்த வழக்கு விசாரணை நீதிமன்றத்தால் பெங்களூரு கிராமப்புற மாவட்ட மக்கள் நீதிமன்றத்திற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டது. வாதி எண்கள் 4-6 சமரசத்திற்கு எதிரான தங்கள் ஆட்சேபனைகளைத் தாக்கல் செய்து, சமரச மனுவில் தங்களது கையெழுத்துக்களை பிரதிவாதிகள் மோசடி செய்து பெற்றதாக கூறினர். அதில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டது: அசல் வழக்கு எண் 876/2004 நிலுவையில் இருந்தபோது, பங்கு பிரிவினைக்கான சொத்துக்கள் அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டிருந்த ஒரு சொத்து, தி/ள். திருஷூல் பில்ட்டெக்

அண்ட் இன்ப்ராஸ்ட்ரக்சர் பிரைவேட் லிமிடெட் என்ற நிறுவனத்திற்கு ஆதரவாக 23 ஜூன் 2012 தேதியிட்ட பதிவு செய்யப்பட்ட விற்பனை பத்திரம் மூலம் ரூ.2,70,00,000/- (இரண்டு கோடி எழுபது லட்சம் ரூபாய்) பரிகாரத்திற்கு விற்கப்பட்டது. வாதி எண்கள் 4-6 க்கு வழங்கப்பட்ட தலா ரூ.30,00,000/- (முப்பது லட்சம் ரூபாய்) மேற்படி விற்பனைக்கான அவர்களது பங்குத் தொகையாகும். மேற்படி சொத்து விற்கப்பட்ட தேதியன்று, வரி அதிகாரிகளிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்ற பெயரில் பிரதிவாதிகளின் வேண்டுகோளின் பேரில் வாதி எண்கள் 4-6 பல ஆவணங்களில் கையெழுத்திட்டனர். வாதி எண் 1 மற்றும் பிரதிவாதிகள் ஒன்றாக சதி செய்து வாதி எண்கள் 4-6 உள்ளவர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த அவர்களின் ஒப்புதல் இல்லாமல் அவர்கள் சார்பாக வழக்குரைஞர்களை சேவையில் ஈடுபடுத்தினர். மேலும் பிரதிவாதிகள் 23 ஜூன் 2012 அன்று நடந்த விற்பனை தொடர்பாக வரி அதிகாரிகள் முன் ஆஜராவதாக வாதி எண்கள் 4-6-ஐ நம்ப வைத்து, உண்மையில் அவர்கள் சமரச மனு தொடர்பாக மக்கள் நீதிமன்றத்தின் முன் ஆஜராகும்படி செய்தனர். மக்கள் நீதிமன்றத்தில் உள்ள நடவடிக்கைகள் சமரச மனு தொடர்பானவை என அறிந்ததும், வாதி எண் 4 மக்கள் நீதிமன்றத்தால் சமரசத்தின் விதிமுறைகள் பதிவு செய்யப்பட்ட 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவு தாளில் கையெழுத்திட மறுத்துவிட்டதாக கூறினார். வாதி எண்கள் 5 மற்றும் 6 ஆகியோர் தாங்கள் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டு சமரச மனுவிலும், 07 ஜூலை

2012 தேதியிட்ட உத்தரவு தாளிலும் கையெழுத்திட்ட வைத்ததாக கூறினர்.

12. தரப்பினர்களை கேட்டறிந்த பிறகு, மக்கள் நீதிமன்றம், 27 ஏப்ரல் 2013 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம், வாதி எண்கள் 4–6 வரையிலானவர்கள் தாக்கல் செய்த ஆட்சேபனைகளை நிராகரித்து, தரப்பினர்களின் சமரசத்திற்கான நிபந்தனைகளை பதிவு செய்த மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவை உறுதிப்படுத்தியது.

13. மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 27 ஏப்ரல் 2013 தேதியிட்ட உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்ட வாதி எண்கள் 4–6, நீதிப்பேராணை மனு எண்கள் 20607–20609/2013–ஐ கர்நாடக உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்து, அசல் வழக்கு எண் 876/2004–க்கு தொடர்புடைய அனைத்து பதிவுகளையும் கோரி, மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 மற்றும் 27 ஏப்ரல் 2013 தேதியிட்ட உத்தரவுகளை ரத்து செய்யக்கோரி மற்ற விஷயங்களுடன் வேண்டுகோள் விடுத்தனர்.

14. 17 ஏப்ரல் 2015 தேதியிட்ட எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பின் மூலம், பெங்களூருவில் உள்ள கர்நாடக உயர் நீதிமன்றத்தின் கற்றறிந்த தனி நீதிபதி, வாதி எண்கள் 4–6 தாக்கல் செய்த நீதிப்பேராணை மனுவை தள்ளுபடி செய்து, மக்கள்

நீதிமன்றத்தால் 07 ஜூலை 2012 தேதியன்று பிறப்பித்த சமரச உத்தரவை திரும்பப் பெற்றது. உயர் நீதிமன்றம் இந்த வழக்கை பெங்களூரு உரிமையியல் நீதிமன்ற நடுவர் (இளநிலை பிரிவு)–க்கு திருப்பி அனுப்பி, தரப்பினர்களுக்கிடையே எந்த சமரசமும் ஏற்படாதது போல, சட்டத்தின்படி இந்த வழக்கை தீர்வு செய்யுமாறு உத்தரவிட்டது. மக்கள் நீதிமன்றத்தின் சமரசத்தை பதிவு செய்த உத்தரவை ரத்து செய்த உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதிவாதி எண்கள் 2–5 தற்போதைய மேல்முறையீடுகளை தாக்கல் செய்துள்ளனர்.

15. மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு. அனிருத் கோடேட்டி மற்றும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திருமதி. மஞ்சு ஜெட்லி ஆகியோரின் வாதங்களை நாங்கள் கேட்டறிந்து, பதிவில் உள்ளவற்றை பரிசீலித்துள்ளோம்.

16. மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் தொடக்கத்திலேயே, தரப்பினர்களின் சமரசத்தை பதிவு செய்த மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவை ரத்து செய்ததில் உயர் நீதிமன்றம் சரியாக செயல்படவில்லை என வாதிட்டார். மேற்கண்ட வாதத்தை விரிவுபடுத்தி, மக்கள் நீதிமன்றம் தனது 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவில், சமரச மனுவின் ஒவ்வொரு தரப்பினரும் அதன் விதிமுறைகளுக்கு

சம்மதம் தெரிவித்ததாகவும், சமரச மனுவின் உள்ளடக்கங்கள் கன்னட மொழியில் வாசித்து விளக்கப்பட்டபோது அவை உண்மையானவை மற்றும் சரியானவை என ஒப்புக்கொண்டதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளதாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. மக்கள் நீதிமன்றம் தனது 27 ஏப்ரல் 2013 தேதியிட்ட உத்தரவில், வாதி எண்கள் 4–6 எழுப்பிய ஆட்சேபனைகளை விரிவாக பரிசீலித்து, அவற்றை நிராகரித்த பிறகு, தரப்பினர்களுக்கிடையேயான சமரசத்தின் செல்லுபடியாகும் தன்மையை உறுதிப்படுத்தியதாக வலியுறுத்தப்பட்டது. மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 27 ஏப்ரல் 2013 தேதியிட்ட உத்தரவு, தரப்பினர்களின் வாதங்களை விரிவாக ஆய்வு செய்த பிறகு பிறப்பிக்கப்பட்டது என்றும், வாதி எண்கள் 4–6 இன் ஆட்சேபனைகளை மக்கள் நீதிமன்றம் சரியாகவே நிராகரித்தது என்றும் வலியுறுத்தப்பட்டது. இருப்பினும், உயர் நீதிமன்றத்தின் கற்றறிந்த தனி நீதிபதி, எந்த காரணமும் இல்லாமல், சாதாரணமாகவும் ரகசியமாகவும், தரப்பினர்களின் சமரசத்தை பதிவு செய்த மக்கள் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை மாற்றியமைத்துள்ளார் என வாதிடப்பட்டது.

17. அடுத்ததாக, மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர், சட்ட சேவைகள் ஆணைகள் சட்டம், 1987–ன் பிரிவு 21–ன் கீழ் மக்கள் நீதிமன்றத்தின் ஒவ்வொரு தீர்ப்பாணையும் ஒரு உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின்

தீர்ப்பாணையாக கருதப்படும் என்பதால், காரணங்கள் ஏதுமின்றி மறைமுகமான உத்தரவால் உயர் நீதிமன்றம் அதை ரத்து செய்ய முடியாது என வாதிட்டார். மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் **திருமதி. சவர்னி எதிர் திருமதி. இந்தர் கௌர் & பிறர் – [1996 (6) எஸ்.சி.சி 223]** என்ற வழக்கை மேற்கோள் காட்டி, பதிவில் உள்ள சாட்சியங்களை விரிவாக விவாதித்த பின்னர் உரிமையியல் நீதிமன்றம் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கும்போது, உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் கண்டறிதல்களை மாற்றியமைக்க ஒரு நியாயமான காரணங்கள் இல்லாமல் ஒரு மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையை ரத்து செய்ய முடியாது என வாதிட்டார். அந்த வகையில், மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணை உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையைப் போன்றதாக இருப்பதால், மக்கள் நீதிமன்றத்தின் கண்டறிதல்களை மாற்றியமைக்க ஒரு நியாயமான காரணங்கள் அடங்கிய தீர்ப்பு இல்லாமல் உயர் நீதிமன்றம் அதை ரத்து செய்திருக்கக் கூடாது என மேலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

18. மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர், வாதி எண்கள் 4–6 சமரசத்தின் விதிமுறைகளின் பலனை பெற்று, வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களில் தங்கள் அனைத்து உரிமை, பங்கு மற்றும் நலன்களையும் பிரதிவாதிகளுக்கு விட்டுக்கொடுத்ததற்கு பதிலாக தலா ரூ.30,00,000/– (முப்பது

லட்சம் ரூபாய்) பெற்றுக்கொண்ட பிறகு, காசோலைகளை பணமாக்கிய பின்னர் சமரசத்தின் விதிமுறைகளிலிருந்து பின்வாங்க முடியாது என சமர்ப்பித்தார். இந்த ஆட்சேபனையாளர்களால் ஒரே நேரத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளவும் மறுக்கவும் முடியாது. சமரசத்தை ரத்து செய்யும்போது, வாதி எண்கள் 4–6 சமரசத்தின் விதிமுறைகளின்படி பெற்ற தொகைகளை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற உத்தரவை பிறப்பிக்காமல் உயர் நீதிமன்றம் தவறு செய்துள்ளதாக கூறப்பட்டது.

19. மக்கள் நீதிமன்றம், தனது 07 ஜூலை 2012 மற்றும் 27 ஏப்ரல் 2013 தேதியிட்ட உத்தரவுகளில், பல சங்கதிகளை கண்டறிந்து பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதில், இந்திய அரசியலமைப்பின் சட்டப்பிரிவு 227–ன் கீழ் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பை செலுத்தும்போது உயர் நீதிமன்றம் அவற்றில் தலையிட்டிருக்கக் கூடாது என வாதிடப்பட்டது.

20. வாதி எண்கள் 4–6 வரையுள்ளவர்கள், 07 ஜூலை 2012 தேதியன்று மக்கள் நீதிமன்றத்தில் தங்கள் கையெழுத்துக்கள் மோசடியாக பெறப்பட்டது என்பதை ஏன் அவர்கள் கூறவில்லை என்பதற்கு எந்த விளக்கமும் அளிக்க முயற்சிக்கவில்லை. பிரதிவாதிகளுக்கு எதிராக எழுப்பப்பட்ட மோசடி குற்றச்சாட்டுகளை நிராகரிக்கும்போது, மக்கள் நீதிமன்றம் இந்த

அம்சத்தை சரியாகவே அங்கீகரித்தது. எனினும், மக்கள் நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு கண்டறிதல்களையும் குறிப்பிடாமல் உயர் நீதிமன்றம் எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பை வழங்கியுள்ளது.

மேற்கூறிய வாதங்களுடன், உயர் நீதிமன்றத்தின் எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பை ரத்து செய்து, தரப்பினர்களுக்கிடையே சமரசத்தை பதிவு செய்த மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவை மீண்டும் நிலைநாட்டுமாறு வேண்டப்பட்டது.

21. இதற்கு மாறாக, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் திருமதி. மஞ்சு ஜெட்லி, உயர் நீதிமன்றத்தின் எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பு இந்த நீதிமன்றத்தின் தலையீட்டை கோரும் அளவுக்கு எந்த குறைபாடும் இல்லாதது என சமர்ப்பித்தார். பிரதிவாதிகள் மோசடி செய்து சமரச நிபந்தனைகளுக்கு வாதி எண் 4–6 இன் ஒப்புதல் பெற்றுள்ளதை அறிந்த பிறகு, உயர் நீதிமன்றம் சரியாகவே மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவை ரத்து செய்துள்ளது.

22. மக்கள் நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சமரச மனுவில் அவர் கையெழுத்திட்ட போதிலும், வாதி எண் 4, 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவு தாளில், அதாவது மக்கள் நீதிமன்றம் தரப்பினர்களின் சமரசத்தை பதிவு செய்த தாளில்

கையெழுத்திடவில்லை என்ற சங்கதியை கவனத்தில் கொண்டு எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பை உயர் நீதிமன்றம் வழங்கியுள்ளதாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

23. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் அடுத்ததாக, வாதி எண்கள் 4–6 க்கு வழங்கப்பட்ட தலா ரூ.30,00,000/– (முப்பது லட்சம் ரூபாய்) என்பது தரப்பினர்களிடையே பங்கிடப்பட வேண்டிய சொத்துக்களின் அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்ட ஒரு சொத்தின் விற்பனைக்கான அவர்களது பங்குத் தொகையாகும் என வாதிட்டார். அத்தகைய தொகை தரப்பினர்களிடையே ஏற்பட்ட சமரசம் தொடர்பாக பெறப்படவில்லை என்பதும், எனவே அவர்களின் சமரசத்தை பதிவு செய்யும் உத்தரவுக்கு அவர்கள் ஆட்சேபனைகளை நிராகரிப்பதற்கான அடிப்படையை உருவாக்க முடியவில்லை என வாதிடப்பட்டது.

24. திருமதி. மஞ்சு ஜெட்லி மேலும் சமர்ப்பித்ததாவது, வாதி எண் 4 சமரச மனுவில் கையெழுத்திட்டிருந்தும், 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவு தாளில் கையெழுத்திட மறுத்தது என்பது, வரி அதிகாரிகளுக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டிய ஆவணங்கள் என்ற போர்வையில், பிரதிவாதிகள் மோசடியாக சமரச மனுவில் அவரது கையெழுத்தைப் பெற்றதை அவர் அந்த சந்தர்ப்பத்தில் உணர்ந்ததை நிரூபிக்கும்.

வாதி எண்கள் 5 மற்றும் 6–ஐப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் சமரச மனுவிலும், 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவு தாளிலும் கையெழுத்திட அவர்கள் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டதாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

25. வாதி எண்கள் 4–6, 09 ஜூலை 2012 தேதியன்று மக்கள் நீதிமன்றத்தில் பிராமாண பத்திரத்தை சமர்ப்பித்து, பிரதிவாதிகள் தங்கள் மீது மோசடி செய்து சமரச விதிமுறைகளுக்கான தங்களது சம்மதத்தை பெற தவறாக வழிநடத்தினர் என கூறியுள்ளனர். மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவுக்கு பிறகு இரண்டு நாட்களுக்குள் அத்தகைய பிரமாண பத்திரம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது என்பது, பிரதிவாதிகளின் மோசடியை மக்கள் நீதிமன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர வாதி எண்கள் 4–6 உடனடி நடவடிக்கை எடுத்தனர் என்பதை நிரூபிக்கும். எனவே, வாதி எண்கள் 4–6, 07 ஜூலை 2012 தேதியன்று மக்கள் நீதிமன்றத்தில் தங்கள் கையெழுத்துக்கள் மோசடியாக பெறப்பட்டன என்று கூறவில்லை என்பது பிரதிவாதிகளுக்கு எதிரான அவர்களின் மோசடி குற்றச்சாட்டுகளை நிராகரிப்பதற்கான அடிப்படையாக கொள்ள முடியாது.

மேற்கூறிய வாதங்களுடன், மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவை ரத்து செய்த உயர்

நீதிமன்றத்தின் எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட உத்தரவு இந்த நீதிமன்றத்தின் தலையீட்டை கோரவில்லை என சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

26. மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவை மிகவும் மேலோட்டமாகவும் மறைமுகமாகவும் எந்த காரணங்களும் அவ்வாறு குறிப்பிடாமல் உயர்நீதிமன்றம் எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட உத்தரவின் மூலம் ரத்து செய்துள்ளது என மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் வாதிட்டதை கருத்தில் கொண்டு, 17 ஏப்ரல் 2015 தேதியிட்ட எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட உத்தரவில் உள்ள முழு தீர்ப்பும் கீழே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது:

"உத்தரவு

இந்த நீதிப்பேராணை மனுக்களில், மனுதாரர்கள் மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 7.7.2012 தேதியிட்ட உத்தரவு தாளை சவால் செய்துள்ளனர். மனுதாரர்கள் எழுப்பிய சமரச மனுவுக்கான ஆட்சேபனைகள் நிராகரிக்கப்பட்டதாலும், பெங்களூரு கிராமப்புற மக்கள் நீதிமன்றத்தின் நீதித்துறை மற்றும் நீதித்துறை சாரா உறுப்பினர்கள் அசல் வழக்கு எண் 876/2004-ல் 27.04.2013 தேதியன்று பிறப்பித்த உத்தரவுகளால் பாதிக்கப்பட்டதாலும் மனுதாரர்கள் இந்த

நீதிமன்றத்தை அணுகியுள்ளனர். வழக்கின் சங்கதிகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட சமரச உத்தரவை ரத்து செய்யுமாறு கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் நீதிமன்றத்தை வேண்டுகிறார்.

2. இதற்கு எதிராக, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் மக்கள் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவை ஆதரித்து இந்த நீதிப்பேராணை மனுக்களை தள்ளுபடி செய்யுமாறு வேண்டுகிறார்.

மனுதாரர்கள் இங்கு பிரதிவாதி எண் 6 முதல் 9 வரையிலானவர்கள் என்றும், மோசடி செய்து சமரச மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டதாக மனுதாரர்களின் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் சமர்ப்பிக்கிறார். மனுதாரர் எண் 1 தரப்பினர்களுக்கிடையே செய்யப்பட்ட சமரச மனுவில் தான் கையெழுத்திடவேயில்லை என சமர்ப்பிக்கிறார்.

3. இந்த வழக்கின் சங்கதிகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் கீழ், சமரச உத்தரவை திரும்பப் பெறுவது சரியானது என நான் கருதுகிறேன். மக்கள் நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்ட 7.7.2012 தேதியிட்ட உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது. இந்த விவகாரம் பெங்களூரு கற்றறிந்த உரிமையியல் நீதிமன்ற நடுவர் (இளநிலை பிரிவு)–க்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டு,

தரப்பினர்களுக்கிடையே எந்த சமரசமும் ஏற்படாதது போல, சட்டத்தின்படி இந்த விஷயத்தை தீர்வு செய்யுமாறு இதன்மூலம் உத்தரவிடப்படுகிறது.

அதன்படி, இந்த மனுக்கள் தீர்வு செய்யப்படுகின்றன."

27. முதலில், மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட சமரச விதிமுறைகளைப் பதிவு செய்த உத்தரவை ரத்து செய்த உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பில் எந்த காரணங்களும் முன்வைக்கப்படவில்லை என்பதை நாங்கள் காண்கிறோம். பதிவு செய்யப்பட்ட சமரசத்தை திரும்பப் பெற வலுவான காரணங்கள் தேவைப்படும். ஏனெனில், ஒரு சமரசம் இறுதியில் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையாக மாறுகிறது. இது வழக்கின் விசாரணை முடிவின் பேரில் பிறப்பிக்கப்படும் தீர்ப்பாணையைப் போலவே அமல்படுத்தப்படலாம். இது மக்கள் நீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்யப்படும் சமரசத்திற்கும் பொருந்தும் என்பது உண்மையாகும். இந்த விஷயத்தில் சட்ட சேவைகள் ஆணைகள் சட்டம், 1987–ன் பிரிவு 21–ஐ குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும், அது கீழே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது:

"21. மக்கள் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு ---** (1) மக்கள் நீதிமன்றத்தின் ஒவ்வொரு தீர்ப்பாணையும் ஒரு உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையாக அல்லது,

நேர்வுக்கேற்ப வேறு எந்த நீதிமன்றத்தின் உத்தரவாகவும் கருதப்படும், மேலும் பிரிவு 20–ன் துணைப்பிரிவு (1)–ன் கீழ் மக்கள் நீதிமன்றத்திற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட வழக்கில் சமரசம் அல்லது தீர்வு எட்டப்பட்டிருந்தால், அத்தகைய வழக்கில் செலுத்தப்பட்ட நீதிமன்ற கட்டணம் நீதிமன்ற கட்டணங்கள் சட்டம், 1870 (1870–ன் 7)–ன் கீழ் வழங்கப்பட்ட முறையில் திருப்பி அளிக்கப்படும்.

(2) மக்கள் நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்படும் ஒவ்வொரு தீர்ப்பாணையும் இறுதியானது மற்றும் சர்ச்சையில் உள்ள அனைத்து தரப்பினர்களையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கும். மேலும் அத்தகைய தீர்ப்பாணைக்கு எதிராக எந்த நீதிமன்றத்திலும் மேல்முறையீடு செய்ய முடியாது."

28. சட்ட சேவைகள் ஆணைகள் சட்டம், 1987–ன் பிரிவு 21 ஆனாது, மக்கள் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையை உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணைக்கு சமமாக்குகிறது மற்றும் மக்கள் நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்படும் சமரச தீர்ப்பாணைக்கு இறுதித்தன்மையை அளிக்கிறது. மக்கள் நீதிமன்றம் சமத்துவம் மற்றும் இயற்கை நீதி கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றி, தரப்பினர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட சமரசத்தின் அடிப்படையில் வழக்குகளை தீர்க்கும்போது, அத்தகைய ஒவ்வொரு தீர்ப்பாணையும் உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையாக

கருதப்படும் மற்றும் அத்தகைய தீர்ப்பாணை இறுதியானதாகவும், தரப்பினர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கும். மக்கள் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இறுதித்தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, உரிமையியல் நடைமுறை சட்டம் பிரிவு 96-ன் கீழ் அத்தகைய தீர்ப்பாணைக்கு எதிராக எந்த மேல்முறையீடும் தாக்கல் செய்ய முடியாது என்பதும் தொடர்கிறது. பார்க்க: **பி.டி. தாமஸ் எதிர் தாமஸ் ஜாப் [(2005) 6 எஸ்.சி.சி 478].**

29. மக்கள் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணைக்கு எதிராக நீதிப்பேராணை மனு அனுமதிக்கப்படும் என்பதை நாங்கள் அங்கீகரிக்கிறோம் – குறிப்பாக அத்தகைய நீதிப்பேராணை மனு சமரச தீர்ப்பாணையை பெறுவதில் மோசடி நடந்ததாக குற்றம்சாட்டி தாக்கல் செய்யப்படும்போது – ஆயினும் நீதிப்பேராணை நீதிமன்றம் எந்த காரணமும் இல்லாமல், சாதாரணமாக மக்கள் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை ரத்து செய்ய முடியாது. அத்தகைய தீர்ப்பாணையில் பதிவு செய்யப்பட்ட சங்கதிகள் மோசடியாக பெறப்பட்டவை என நிரூபிக்காமல் மக்கள் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையை மாற்றவோ ரத்து செய்யவோ முடியாது.

30. காரணம் இல்லையெனில் சட்டமும் இல்லை ["cessante ratione legis cessat ipsa lex"] என்ற லத்தீன் பழமொழியின் பொருள்

"காரணமே சட்டத்தின் ஆன்மா, எனவே எந்தவொரு குறிப்பிட்ட சட்டத்தின் காரணம் இல்லாமல் முடிவடைகிறதோ, அந்த சட்டமும் முடிவடைகிறது." பார்க்க: ஸ்ரீ அட்மர் மடத்தின் எச் எச் ஸ்ரீ சுவாமிஜி எதிர் இந்து சமய மற்றும் அறநிலையத் துறையின் ஆணையாளர் [(1979) 4 எஸ்.சி.சி 642] என்ற வழக்கும் பொருந்தும்.

31. நீதிமன்றம், அல்லது நீதித்துறை போலவே உள்ள அமைப்பு எடுக்கும் முடிவுக்கு காரணங்கள் கூறும் கடமையானது இந்த விஷயத்தில், **க்ராந்தி அசோசியேட்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் & மற்றொருவர் எதிர் மசூத் அகமது கான் & மற்றவர்கள் [(2010) 9 எஸ்.சி.சி 496]** என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை குறிப்பிடுவது பயனுள்ளதாக இருக்கும். பல தீர்ப்புகளை மேற்கோள் காட்டிய பிறகு, இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பின் பத்தி 47–ல் இந்த பொருண்மையில் சட்டத்தை தொகுத்துரைத்துள்ளது. இந்த வழக்கிற்கு பொருத்தமான கோட்பாடுகள் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

(அ) காரணங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது என்பது நீதியின் பரந்த கோட்பாட்டினை பாதுகாப்பு செய்வதாகும், நீதி வழங்கப்படுவது மட்டுமல்லாமல், அது செய்யப்படுவது போல் தோன்றவும் வேண்டும்.

(ஆ) காரணங்களை பதிவு செய்வது நீதித்துறை, நீதித்துறை போன்ற அதிகார கொண்ட அமைப்பு அல்லது நிர்வாக அதிகாரத்தின் தன்னிச்சையான செயல்பாட்டை கட்டுப்படுத்தும் ஒரு சரியான தடையாகவும் செயல்படுகிறது.

(இ) பொருத்தமான காரணங்களின் அடிப்படையிலும், புறம்பான பரிசீலனைகளைப் புறக்கணிப்பதன் மூலமும் முடிவெடுப்பவரால் விருப்புரிமை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை காரணங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

(ஈ) நீதித்துறை, நீதித்துறை போல்வு மற்றும் நிர்வாக அமைப்புகளால் இயற்கை நீதி கோட்பாடுகளை கடைப்பிடிப்பது போன்ற காரணங்கள், முடிவெடுக்கும் செயல்முறையின் தவிர்க்க முடியாத ஒரு கூறாக மாறிவிட்டன.

(உ) காரணங்கள் உயர் நீதிமன்றங்களால் நீதி மறு ஆய்வு செய்யும் செயல்முறையை எளிதாக்குகின்றன.

(ஊ) சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் அரசியலமைப்பு ஆட்சிக்கு கட்டுப்பட்ட அனைத்து நாடுகளிலும் தற்போதைய நீதித்துறை போக்கு தொடர்புடைய உண்மைகளின் அடிப்படையிலான காரணங்களுடன் கூடிய முடிவுகளுக்கு

ஆதரவாக உள்ளது. இது காரணமே நீதியின் ஆன்மா என்ற கோட்பாட்டினை நியாயப்படுத்தும் நீதித்துறையின் உயிர்நாடியாக விளங்குகிறது.

(எ) நீதித்துறை அல்லது நீதித்துறை போல்வு ஆகிய கருத்துகள், இன்று அவற்றை வழங்கும் நீதிபதிகள் மற்றும் அதிகாரிகளைப் போலவே வேறுபட்டிருக்கலாம். இந்த முடிவுகள் அனைத்து ஒரு பொதுவான நோக்கத்திற்கு சேவை செய்கின்றன – இது தொடர்புடைய காரணிகள் பொருள்முறையாக பரிசீலிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை காரணங்கள் மூலம் காட்டுவதே அது. நீதி வழங்கல் அமைப்பின் மீதான வழக்கு தொடுப்பவர்களின் நம்பிக்கையை நிலைநிறுத்த இது முக்கியமானது.

(ஏ) காரணங்கள் கோருவது என்பது நீதித்துறை பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மை ஆகிய இரண்டிற்குமான தேவையாகும்.

(ஐ) ஒரு நீதிபதி அல்லது நீதித்துறை போல்வு அதிகாரி தமது முடிவெடுக்கும் செயல்முறை பற்றி போதுமான அளவு வெளிப்படையாக இல்லை என்றால், அந்த முடிவெடுக்கும் நபர் முன்னுதாரணக் கோட்பாட்டிற்கோ அல்லது

படிப்படியான வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டிற்கோ உண்மையானவரா என்பதை அறிய முடியாது.

(ஒ) முடிவுகளுக்கு ஆதரவான காரணங்கள் ஏற்புடையதாகவும், தெளிவாகவும், சுருக்கமாகவும் இருக்க வேண்டும். காரணங்களின் பாசாங்கு அல்லது "ரப்பர் ஸ்டாம்ப் காரணங்களை" சரியான முடிவெடுக்கும் செயல்முறையுடன் சமமாக்க முடியாது.

(ஓ) வெளிப்படைத்தன்மை நீதித்துறை அதிகாரங்களின் தவறான பயன்பாட்டை கட்டுப்படுத்துவதற்கான அத்தியாவசியமானது என்பதை சந்தேகிக்க முடியாது. முடிவெடுப்பதில் வெளிப்படைத்தன்மை என்பது நீதிபதிகள் மற்றும் முடிவெடுப்பவர்களை பிழைகள் செய்ய குறைவாக வாய்ப்புள்ளவர்களாக மட்டுமல்லாமல், பரந்த ஆய்வுக்கும் உட்படுத்துகிறது. (பார்க்க: நீதித்துறை நேர்மையைப் பாதுகாப்பதில் டேவிட் ஷாபிரோ [(1987) 100 ஹார்வர்ட் சட்ட பரிசிலனை – 731 –37)

(ஔ) பொது சட்ட அதிகார வரம்புகளில் தீர்ப்புகள் எதிர்காலத்திற்கான முன்னுதாரணங்களை நிர்ணயிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. எனவே, சட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கு முடிவுகளுக்கான காரணங்களை அளிப்பது மிக

அவசியமானதாகும் மற்றும் அது "நீதிமுறை செயல்முறையின்" ஒரு பகுதியாகும்.

(அஃ) காரணங்களை பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற தேவை நீதித்துறை முடிவுகளில் நியாயத்தின் விரிவான கோட்பாட்டிலிருந்து உருவாகிறது. அதாவது போதுமான மற்றும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய காரணங்கள் நீதித்துறை முடிவுகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

மேற்கூறிய தீர்ப்பு தேசிய நுகர்வோர் குறைகள் தீர்வு ஆணையத்தால் மறுஆய்வு மனு சுருக்கமான உத்தரவால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட சூழலில் வழங்கப்பட்டது என்றாலும், ஒரு விஷயத்தை முடிவெடுக்கும்போது காரணங்கள் வழங்க வேண்டியதன் தேவை குறித்து இந்த வழக்கில் எழுந்துள்ளதைப் போல அத்தீர்ப்பை நம்பலாம்.

32. மேற்கூறிய விவாதத்தின் அடிப்படையில், இங்கே தற்போதைய வழக்கின் சங்கதிகளை நாம் பரிசீலிப்போம். சமரசத்தின் விதிமுறைகள் மற்றும் வழக்கு மன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்கள் பற்றிய விவரங்கள் மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை பரிசீலிக்கும்போது பின்வரும் அம்சங்கள் வெளிப்படுகின்றன:

(அ) மக்கள் நீதிமன்றம், தனது 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணையில், சமரச மனுவின் விதிமுறைகள் கன்னட மொழியில் வாசித்து விளக்கப்பட்ட பிறகு அவற்றின் உள்ளடக்கங்கள் உண்மையானவை மற்றும் சரியானவை என தரப்பினர்கள் ஒப்புக்கொண்டதாக பதிவு செய்துள்ளது. மேலும், சமரசமானது வாதி எண் 1–ஆல் அவரது இரண்டு சிறார் குழந்தைகளின் சார்பாகவும், அவர்களது பங்குகளை பாதுகாக்கும் பொருட்டும் செய்யப்பட்டது எனவும் குறிப்பிடப்பட்டது. சமரசத்தின் விதிமுறைகள் வாதி எண் 1–ன் சிறார் குழந்தைகளின் நலன்களை பாதுகாக்கும் என அங்கீகரித்து மக்கள் நீதிமன்றம் அதை அனுமதித்தது. இந்த வழக்கில் வாதி எண் 1–ன் தரப்பில் எந்த ஆட்சேபனைகளும் எழுப்பப்படவில்லை.

(ஆ) மக்கள் நீதிமன்றம், தனது 27 ஏப்ரல் 2013 தேதியிட்ட உத்தரவில், பிரதிவாதிகளுக்கு எதிராக வாதி எண்கள் 4–6 எழுப்பிய மோசடி குற்றச்சாட்டுகளை நிராகரித்து, 07 ஜூலை 2012 அன்று மக்கள் நீதிமன்றத்தில் இவர்களில் யாரும் ஏன் எந்த மறுப்பும் எழுப்பவில்லை என்பதற்கு விளக்கம் அளிக்கவில்லை என பதிவு செய்தது. மேலும் வாதி எண்கள் 4–6, சமரசத்தின் விதிமுறைகளின்படி பெரும் தொகைகளை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, அந்த விதிமுறைகளிலிருந்து பின்வாங்க முடியாது எனவும் மேலும் கவனிக்கப்பட்டது.

(இ) வாதி எண்கள் 4–6 சமரசத்தின் விதிமுறைகளின்படி தலா ரூ.30,00,000/– (முப்பது லட்சம் ரூபாய்) பெறவில்லை என்றோ இந்த வழக்கு இல்லை. மேலும், அத்தகைய தொகை முழுவதுமாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ பிரதிவாதிகளுக்கு திருப்பி தரப்பட்டது என்பது அவர்களின் வழக்கு அல்ல.

(ஈ) 07 ஜூலை 2012 அன்று மக்கள் நீதிமன்றத்தில் நடந்த நடவடிக்கைகள் சமரசம் தொடர்பானவை என அறிந்ததும் உத்தரவு தாளில் கையெழுத்திடவில்லை என வாதி எண் 4 கூறினாலும், சமரச மனுவில் தனது கையெழுத்து மோசடியாக பெறப்பட்டது என அன்றைய தினமே மக்கள் நீதிமன்றத்திடம் ஏன் தெரிவிக்கவில்லை என்பதற்கு எந்த விளக்கமும் அளிக்கத் தவறினார்.

(உ) சமரச மனுவின் உள்ளடக்கங்கள் கன்னட மொழியில் வாசித்து விளக்கப்பட்டபோது அவை உண்மையானவை மற்றும் சரியானவை என வாதி எண்கள் 4–6, 07 ஜூலை 2012 அன்று மக்கள் நீதிமன்றத்தில் ஒப்புக்கொண்டனர்.

(ஊ) வாதி எண்கள் 4–6 மற்ற வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களில் தங்கள் உரிமை, பங்கு மற்றும் நலன்களை கைவிடுவதற்கு பதிலாக சமரச மனுவில் குறிப்பிடப்பட்டபடி தலா

ரூ.30,00,000/– (முப்பது லட்சம் ரூபாய்) பெற்றுள்ளதாக குறிப்பாக ஒப்புக்கொண்டனர்.

(எ) உண்மையில் வாதி எண்கள் 4–6–ன் கையெழுத்துக்கள் மோசடியாக பெறப்பட்டிருந்தால், சமரசத்தின் விதிமுறைகளின்படி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தலா ரூ.30,00,000/– (முப்பது லட்சம் ரூபாய்) திருப்பி கொடுத்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாததால், சமரச மனுவில் கையெழுத்திட வைப்பதற்காக பிரதிவாதிகள் தங்கள் மீது மோசடி செய்ததாக நிரூபிக்க வாதி எண்கள் 4–6 தவறிவிட்டனர்.

(ஏ) வாதுரையை பரிசீலிக்கும்போது, வெவ்வேறு மதிப்புகளைக் கொண்ட 13 சொத்து உருப்படிகள் வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களாக இருந்தன, எனவே வாதிகள் அனைத்து வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களையும் சேர்த்து தங்கள் பங்குகளைப் பெற்றிருப்பார்கள். ஆயினும் வாதி எண்கள் 4–6 அனைத்து வழக்கு அட்டவணை சொத்துக்களிலும் தங்களின் உரிமை, பங்கு மற்றும் நலன்களை விட்டுக்கொடுத்துவிட்டு தலா ரூ.30 லட்சம் ஏற்றுக்கொண்டனர். வழக்கு உருப்படிகளில் பண மதிப்புள்ள பங்கைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னர், அனைத்து வழக்கு உருப்படிகளிலும் தங்களின் உரிமை, பங்கு மற்றும் நலன்களை விட்டுக்கொடுக்க வாதிகள் முடிவு செய்தனர்.

உயர் நீதிமன்றத்தின் கற்றறிந்த தனி நீதிபதி தனது எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பில் மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணையை ரத்து செய்வதற்கான சூழலில் வழக்கின் மேற்கண்ட சங்கதிகளை கருத்தில் கொள்ளவில்லை. கற்றறிந்த தனி நீதிபதி வாதி எண்கள் 4–6 மக்கள் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணைக்கு எதிராக எழுப்பிய மறுப்புகளை நிராகரித்த 27 ஏப்ரல் 2013 தேதியிட்ட உத்தரவில் அளிக்கப்பட்ட காரணங்களையும் பரிசீலிக்கவில்லை.

33. இந்த நீதிமன்றம் **ரூபி சேல்ஸ் & சர்வீசஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் [(1994) 1 எஸ்.சி.சி 531]** என்ற வழக்கில், சமரச தீர்ப்பாணை என்பது ஒரு ஒப்பந்தத்தின் படைப்பு என்றும், ஒரு ஒப்பந்தத்தை செல்லாததாக்கும் எந்தவொரு காரணங்களின் அடிப்படையிலும் அது ரத்து செய்யப்படலாம் என்றும் கருத்துரைத்துள்ளது. ஆகவே, சமரச தீர்ப்பாணையை அல்லது சமரச குறிப்பாணை அடிப்படையிலான தீர்ப்பாணையை ரத்து செய்யும்போது, நீதிமன்றம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய எச்சரிக்கையின் அளவு, ஒரு ஒப்பந்தத்தை செல்லாததாக அறிவிக்கும்போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அதே அளவிலான எச்சரிக்கையாக குறைந்தபட்சம் இருக்க வேண்டும் என்பது தொடர்கிறது.

34. **புஷ்பா தேவி பகத் (இறந்தவர்) அவர்களின் வாரிசுதாரரான சாத்னா ராய் எதிர் ராஜிந்தர் சிங் & பிறர் [(2006) 5 எஸ்.சி.சி 566]** என்ற வழக்கில், சமரச தீர்ப்பாணைக்கு எதிராக எந்த மேல்முறையீடும் தாக்கல் செய்ய முடியாது என்பதால், அத்தகைய தீர்ப்பாணையை தவிர்க்க விரும்பும் தரப்பினருக்கு உள்ள ஒரே வழி அந்த தீர்ப்பாணையை பிறப்பித்த நீதிமன்றத்தின் முன்னரே அதை எதிர்த்து, தீர்ப்பாணைக்கு அடிப்படையான ஒப்பந்தம் செல்லாதது என நிரூபிப்பதுதான் என இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. எனவே சமரச தீர்ப்பாணையின் விதிமுறைகளைத் தவிர்க்க விரும்பும் தரப்பினர், அந்த தீர்ப்பாணையை பிறப்பித்த நீதிமன்றத்தின் முன், சமரச தீர்ப்பாணை அடிப்படையிலான ஒப்பந்தம் செல்லாதது அல்லது சட்டவிரோதமானது என நிறுவ வேண்டியது அவசியமாகும்.

35. ஒரு ஒப்பந்தத்தின் தரப்பினர் மீது மோசடி குற்றச்சாட்டு எழுப்பப்படும்போது, ஒரு தரப்பினரை ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட தூண்டுவதற்காக அவர் மீது மோசடி செய்யப்பட்டதாக கூறி ஒப்பந்தத்தைத் தவிர்க்க அந்த குற்றச்சாட்டு கண்டிப்பாக நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் என்பது நிலைநாட்டப்பட்ட சட்ட நிலைப்பாடாகும். அதேபோல, மோசடி குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்படாத வரை சமரச தீர்ப்பாணையின் விதிமுறைகளையும் தவிர்க்க முடியாது. மறுப்பாளர்கள் தரப்பில் மோசடி நடந்ததற்கான முடிவான சாட்சியம் இல்லாத நிலையில், தற்போதைய வழக்கில்

உயர் நீதிமன்றம் சமரச தீர்ப்பாணையை ரத்து செய்திருக்கக் கூடாது.

36. தற்போதைய வழக்கின் மேற்கூறிய சங்கதிகளை பரிசீலித்து பார்க்கும்போது, தரப்பினர்களுக்கிடையே சமரசம் பதிவு செய்யப்பட்ட மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவை ரத்து செய்வதற்கான உயர் நீதிமன்றத்தின் முடிவை நியாயப்படுத்த எந்த காரணமும் உருவாக்கப்படவில்லை என நாங்கள் கருதுகிறோம். அத்தகைய உத்தரவில் உள்ள கண்டறிதல்கள் குறித்த விவாதத்திற்குள் நுழையாமல் மக்கள் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை ரத்து செய்த உயர் நீதிமன்றத்தின் முடிவை ஏற்க முடியாது. உயர் நீதிமன்றத்தின் அத்தகைய முடிவு, தரப்பினர்களுக்கிடையேயான சமரசம் அல்லது இணக்கத்தின் அடிப்படையிலான உத்தரவுகளின் புனிதத்தன்மை மற்றும் இறுதித்தன்மையை பாதுகாக்க முற்படும் நிலைநாட்டப்பட்ட சட்டக் கோட்பாடுகளுக்கு முரணானது.

37. எனவே, கர்நாடக உயர் நீதிமன்றத்தின் 17 ஏப்ரல் 2015 தேதியிட்ட எதிர்த்துரைக்கப்பட்ட தீர்ப்பு ரத்து செய்யப்பட்டு, அசல் வழக்கு எண் 876/2004-ல் தரப்பினர்களுக்கிடையே சமரசத்தை பதிவு செய்த மக்கள் நீதிமன்றத்தின் 07 ஜூலை 2012 தேதியிட்ட உத்தரவு மீண்டும் நிலைநாட்டப்படுகிறது. மேல்முறையீடுகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன.

38. தரப்பினர்களுக்கிடையேயான உறவை கருத்தில் கொண்டு, தரப்பினர்கள் தங்கள் செலவுகளை தாங்களே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என உத்தரவிடப்படுகிறது.

மேல்முறையீடுகள் அனுமதிக்கப்பட்டன.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."